

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: **Mgr. G. P., PhD., T. X., B.**, zast. Mgr. V. Š., advokátom so sídlom Z. X., B., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-P-160/DI-BCP-2008 ok zo dňa 13. januára 2009, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 27/2009 – 38 zo dňa 14. mája 2010, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 27/2009 – 38 zo dňa 14. mája 2010, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-160/DI-BCP-2008 ok zo dňa 13.1.2009, ktorým tento zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V o priestupku č.p. ORP-P-1565/V-OBCP-2008 zo dňa 6.11.2008, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o priestupkoch“) a bola jej uložená sankcia – pokuta vo výške 1000 Sk a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500 Sk.

Krajský súd odôvodnení uviedol, že z obsahu predloženého spisu ako aj citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že žalobkyňa, ako účastníčka cestnej premávky, nedbala na vodorovné dopravné značenie V13, dňa 7.8.2008 cca o 17.45 hod. naň vošla, i keď to nebolo potrebné na obchádzanie, odbočovanie alebo vchádzanie na miesto mimo cesty, čím porušila svoju povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o premávke na pozemných komunikáciách“). V danom prípade nebolo možné priestupok vybaviť v blokovom konaní, pretože priestupok nebol spoľahlivo zistený, žalobkyňa nesúhlasila s protokolovanými zisteniami hliadky PZ a nebola ochotná na mieste pokutu zaplatiť a taktiež nebolo preukázané, že by na strane žalobkyne existovali dôvody hodné osobitného zreteľa napr. sociálna odkázanosť, dôsledok konania iného účastníka cestnej premávky, pre ktoré nerešpektovala dopravné značenie a i.

Krajský súd ďalej uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v konaní bolo zistené, že žalobkyňa nerešpektovala výzvu policajta na pristavenie vozidla, avšak táto okolnosť nebola v konaní preukázaná a tento skutok jej nebol vo výroku rozhodnutia kladený za vinu, a preto krajský súd toto tvrdenie považoval za nepreukázané a vzhľadom na okolnosť, že nepredstavovalo podporu výrokovej časti rozhodnutia, za nadbytočné. V danom prípade sa jednalo len o nesprávnu štylizáciu, pretože v danej časti správny orgán popisoval obsah jednotlivých dôkazných prostriedkov, nie výsledok konečného preukázaného zistenia; z textu odôvodnenia rozhodnutia je nepochybné, akého dopravného priestupku sa žalobkyňa preukázateľne dopustila.

Ohľadne výšky uloženej sankcie krajský súd uviedol, že jej výška bola primeraná vzhľadom na okolnosť, že žalobkyňa v priebehu predchádzajúcich dvoch rokov spáchala iný dopravný priestupok – nerešpektovala dopravné značenie, t. j. jednalo sa o porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. o premávke na pozemných komunikáciách, za ktoré jej bola uložená pokuta 500 Sk, preto bol logický záver, že ak zo strany žalobkyne došlo s odstupom cca 9 mesiacov k podobnému porušeniu povinnosti, nedošlo uložením pokuty k náprave. V takom prípade by len prejednanie priestupku nesplnilo preventívny účel a bolo potrebné pristúpiť k zvýšeniu sankcie. Uloženie pokuty vo výške 1000 Sk, t. j. v polovici zákonom stanovenej sadzby bolo podľa krajského súdu primerané, aj vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané ohrozenie iného účastníka cestnej premávky.

K vznesenej námietke zaujatosti por. Bc. O. K. krajský súd neprihliadal, keďže nebola predmetom správneho konania, a preto nemohla byť predmetom súdneho prieskumu.

Proti predmetnému rozsudku podala v zákonnej lehote dňa 7.6.2010 odvolanie žalobkyňa, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobe vyhovie a zaviazže žalovaného k náhrade trov konania.

Uviedla, že chráneným záujmom v prípade priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky je bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, nie abstraktný „poriadok na ceste“. Konanie žalobkyne ani v najmenšom nenarušilo ani plynulosť, ani bezpečnosť cestnej premávky, nenastal teda negatívny následok vyžadovaný zákonom a judikatúrou, žalobkyňa svojím konaním nespôsobila ani len ohrozenie záujmu chráneného zákonom.

Ďalej uviedla, že správne orgány ani súd sa nevysporiadali so všetkými zákonnými kritériami pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ale zamerali sa výlučne na osobu žalobkyne, aj to iba selektívne, keď posudzovali výlučne predchádzajúce potrestanie. Z trestu za naozaj banálny priestupok nesprávneho parkovania, ktorého sa žalobkyňa dopustila pred 9 mesiacmi, súd vyvodil, že ide o páchatelku nepoučiteľnú, páchajúcu opakovane rovnaké dopravné priestupky. Súd nezohľadnil, že za viac ako 10 rokov žalobkyňa nespáchala žiaden priestupok, zjavne teda ide o vodičku mimoriadne disciplinovanú a zodpovednú; súd ako aj žalovaný sa zamerali výlučne na arbitrárne zvolené obdobie 2 rokov. Ďalej žalobkyňa namietala posúdenie povahy predchádzajúceho potrestania, keď sa jednalo o priestupok, ktorý spočíval v státi na mieste (statický), kým v prejednávanej veci šlo o priestupok spáchaný počas jazdy (dynamický), preto sa nejednalo o porušenie obdobných povinností.

Žalobkyňa namietala, že krajský súd arbitrárne a bez opory v zákone vymedzil dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom opomenul dôvod, ktorého sa dovoľavala žalobkyňa, keď poukazovala na skutočnosť, že jej na mieste dopravnej kontroly, ktorá prebehla mimoriadne šikanóznym spôsobom, boli vytýkané vymyslené priestupky a nebolo jej ani len nepriamo naznačené spáchanie priestupku, za ktorý nakoniec bola potrestaná. Pokiaľ žalobkyňa pri dopravnej kontrole vyhlásila, že sa necíti vinná, jej vyhlásenie sa vzťahovalo a mohlo vzťahovať výlučne na priestupky, ktoré jej boli dávané za vinu. Okrem ohrozenia účastníka jej bolo vytýkané tiež nesprávne cúvanie, ku ktorému pritom došlo na pokyn hliadky, ktorá sa nezmyslene rozhodla prinútiť žalobkyňu presunúť vozidlo z miesta zastavenia na časť vozovky vymedzenú vodorovným dopravným značením V13. Žalobkyňa je trestaná za prejazd cez uvedené značenie, na pokyn hliadky však cez značenie jazdiť mohla a dokonca mohla na ňom aj stáť; zrejme teda značenie V13 nemá žiaden význam a vplyv na plynulosť

a bezpečnosť cestnej premávky. Okolnosť, že žalobkyni bol na mieste zadržaný vodičský preukaz za vymyslené priestupky a zakázaná ďalšia jazda potvrdzuje, že jej nebola daná možnosť na mieste pokutu zaplatiť, čo malo samo osebe byť okolnosťou hodnou osobitného zreteľa pre odpustenie náhrady trov konania.

Ďalej žalobkyňa, v súvislosti s námietkou zaujatosti por. Bc. K., uviedla, že túto v správnom konaní namietat' nemohla, keďže tento ju manifestoval až v odôvodnení druhostupňového rozhodnutia, ktorým sa správne konanie skončilo. Žalovaná videla prejav zaujatosti v texte odôvodnenia žalovaného, v ktorom sa por. Bc. K. namiesto odvolacím námietkam venoval obhajovaniu konania príslušníkov hliadky a hodnovernosti ich obvinení, dokonca sa snažil polemizovať s videozáznamom, ktorý žalobkyňu jednoznačne vyvinil, pričom z neho dedukoval nepravdivosť tvrdenia žalobkyne o nemožnosti zaradiť sa do odbočovacieho pruhu, napriek tomu, že inkriminované miesto kamera zjavne nezaberá. V ďalšom obsahu odvolania sa žalobkyňa zaoberala výkladom pojmov nestrannosť a nezaujatosť pracovníka správneho orgánu, poukazujúc pritom na relevantnú odbornú literatúru.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 28.6.2010 vyjadril žalovaný tak, že žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že bolo dostatočne poukázané, že žalobkyňa ako účastníčka cestnej premávky dňa 7.8.2008 cca o 17.45 hod. pri jazde motorovým vozidlom nedbala na dopravné značenie – šikmé vodorovné čiary a vozidlom prešla cez toto značenie i keď to nebolo potrebné na obchádzanie, odbočovanie alebo vchádzanie na miesto mimo cesty, čím porušila povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. o premávke na pozemných komunikáciách.

Ďalej uviedol, že obrana žalobkyne, pokiaľ ide o povinnosť nahradiť trovy konania, neobstojí. Dopustenie sa dopravného priestupku (porušenie povinnosti rešpektovať dopravné značenie) bolo dostatočne preukázané a pretože neboli splnené podmienky na vyriešenie veci v blokovom konaní, policajná hliadka pristúpila k spísaniu správy o výsledku objasňovania priestupku, v ktorej žalobkyňa uviedla, že sa žiadneho priestupku nedopustila, svoje tvrdenie umocnila svojím podpisom, preto bolo potrebné, aby vo veci rozhodol príslušný správny orgán.

Pokiaľ šlo o námietku zaujatosti por. Bc. K. žalovaný uviedol, že por. Bc. K. vychádzal pri rozhodovaní zo spisového materiálu vzťahujúceho sa na vec a z vykonaných dôkazov. Účelom každého odvolania je preskúmanie zákonnosti a správnosti rozhodnutia prvostupňového orgánu. V rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia sa preskúmava tak

výrok rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenie, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo. Z uvedených dôvodov považoval žalovaný tvrdenia uvedené v odvolaní týkajúce sa zaujatosti sa zavádzajúce, účelové a neopodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 14.5.2010, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne a mal možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.7.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRP-P-160/DI-BCP-2008 ok zo dňa 13.1.2009, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V o priestupku č. p. ORP-P-1565/V-OBCEP-2008 zo dňa 6.11.2008, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1

písm. k/ zák. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 7.8.2008 o 17.45 hod. v B. na P. ako účastník cestnej premávky porušila § 3 ods. 2 písm. b/ zák. o premávke na pozemných komunikáciách, pretože ako vodič motorového vozidla nedbala na dopravné značenia, že čo jej bola uložená sankcia – pokuta vo výške 1000 Sk a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500 Sk.

Podľa § 2 ods. 1 zák. o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky

Podľa § 3 ods. 1 zák. o premávke na pozemných komunikáciách (v znení účinnom ku dňu spáchania skutku), účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone a vo všeobecne záväznom právnom predpise vydanom na jeho vykonanie (§ 130 ods. 2).

Podľa § 3 ods. 2 zák. o premávke na pozemných komunikáciách, účastník cestnej premávky je ďalej povinný

a) správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky; pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty, 3) situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam,

b) dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia,

c) poslúchnuť pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon.

Podľa § 6 Vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 225/2004 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (účinnejšie v rozhodnom čase), vodorovné dopravné značky (č. V 1a až V 16) sa používajú na vozovke a súčastiach cesty samostatne alebo v spojení so zvislými dopravnými značkami, prípadne s dopravnými zariadeniami,

ktorých význam zdôrazňujú alebo spresňujú. Vodorovné dopravné značky sú vyznačené farbou alebo iným dobre viditeľným a zrozumiteľným spôsobom; prechodná zmena úpravy cestnej premávky sa vyznačuje oranžovou farbou.

Podľa Prílohy 1, II. diel, čl. 11 Vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 225/2004 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, značka Šikmé rovnobežné čiary (č. V 13) **vyznačuje priestor, do ktorého je zakázané vchádzať alebo doň nákladom presahovať, ak to nie je potrebné na obchádzanie, odbočovanie na miesto ležiace mimo cesty; pritom nesmú byť ohrození ostatní účastníci cestnej premávky.**

Z uvedeného je zrejmé a vychádzajúc z obsahu pripojeného administratívneho spisu aj nepochybné, že žalobkyňa sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keď iným spôsobom ako vymedzuje zák. o priestupkoch porušila všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (zák. o premávke na pozemných komunikáciách), ktorý priestupok spočíval v tom, že žalobkyňa ako vodička motorového vozidla nedbala na dopravné značenie V13 – šikmé rovnobežné čiary.

Polemiku žalobkyne o tom, že svojím konaním nenarušila ani plynulosť ani bezpečnosť cestnej premávky, a teda nenastal negatívny následok vyžadovaný zákonom, považoval odvolací súd za nedôvodnú.

Dopravné značky a dopravné zariadenia slúžia na riadenie cestnej premávky, ich úlohou je usmerňovať a regulovať správanie účastníkov cestnej premávky, a tým zabezpečiť určitý stupeň predvídateľnosti ich správania v cestnej premávke.

Z obsahu administratívneho spisu (zápisnica z ústneho pojednania priestupku) vyplýva, že žalobkyňa ako vodička motorového vozidla jazdila v ľavom (z pohľadu príslušníkov PZ) jazdnom pruhu a bez toho, aby dávala znamenie na zmenu jazdy prešla cez priestor, do ktorého je vchádzať zakázané, vyznačený dopravnou značkou V13 a zaradila sa do odbočovacieho pruhu. Práve týmto svojím konaním ohrozila bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky ako chránený objekt priestupku, keďže vodiči motorových vozidiel jazdiaci v odbočovacom pruhu, nemuseli dôvodne predpokladať a očakávať motorové vozidlo žalobkyne, zaraďujúce sa z ľavej strany (z pohľadu týchto vodičov), keďže sa tam nachádza vodorovná dopravná značka, ktorá pohyb v tomto priestore zakazuje.

Pokiaľ žalobkyňa namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov pri určení druhu sankcie a jej výšky, a v tejto súvislosti aj rozsudku krajského súdu, je potrebné uviesť, že hoci žalobkyňa v priebehu správneho konania nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa neuviedla, odvolací súd sa ňou zaoberal ex offo (§ 250i ods. 3 O. s. p.), pričom dospel záveru, že námietka nie je dôvodná.

Podľa § 12 ods. 1 zák. o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 22 ods. 2 zák. o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. k/ možno uložiť pokutu do 2000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. c/ a d/ možno uložiť pokutu do 5000 Sk a zákaz činnosti do 6 mesiacov, za priestupok podľa odseku 1 písm. a/, b/ a l/ možno uložiť pokutu do 7000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok podľa odseku 1 písm. j/ možno uložiť pokutu do 10 000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. g/ a i/ možno uložiť pokutu do 10 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok podľa odseku 1 písm. e/, f/ a h/ možno uložiť pokutu do 15 000 Sk a zákaz činnosti do dvoch rokov.

Podľa § 51 zák. o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Správny poriadok“), v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zrejмый postup pri použití správnej úvahy pri ukladaní pokuty v určitej výške, keď uviedol, na ktoré skutočnosti prihliadal (závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný,

osobu páchatel'a). Taktiež uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa podľa výpisu z evidenčnej karty v období posledných 2 rokov opakovane spáchala obdobný priestupok v súvislosti s premávkou na pozemných komunikáciách, uložil sankciu, ktorú považoval za primeranú. Z uvedeného je zrejmý spôsob použitia správnej úvahy pri ukladaní výšky sankcie. Napokon sama žalobkyňa v podanom odvolaní, ako aj v správnej žalobe polemizovala s uvedeným právnym názorom správneho orgánu pri ukladaní sankcie v danej výške, keď namietala obdobnosť skôr spáchaného priestupku. Z uvedených dôvodov nemožno rozhodnutie o uložení pokuty považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Pokiaľ žalobkyňa namietala iný charakter (statický) skôr spáchaného priestupku, odvolací súd uvádza, že kategorizácia priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na statické a dynamické, nemá oporu v zákone a taktiež nespochybňuje skutočnosť, že žalobkyňa sa preukázateľne priestupku dopustila, keď nerešpektovala dopravnú značku. Na základe uvedeného považoval odvolací súd túto námietku za právne irelevantnú.

Podľa § 84 ods. 1 zák. o priestupkoch za priestupok možno uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu (§ 13 ods. 2) zaplatiť.

Odvolací súd, stotožniac sa s názorom súdu prvého stupňa, uvádza, že v danom prípade nebolo možné postupovať v zmysle § 84 zák. o priestupkoch. Pre tento postup neboli splnené podmienky, keďže z administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa nesúhlasila so zisteniami hliadky, a teda priestupok na mieste nebol spoľahlivo zistený (čomu svedčí aj zmena právnej klasifikácie priestupku v následne vydanom rozhodnutí).

Podľa § 9 ods. 1 Správneho poriadku, zamestnanec správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 9 ods. 1 Správneho poriadku z prejednávania a rozhodovania pred správnymi orgánmi je vylúčený aj ten, kto sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako zamestnanec správneho orgánu iného stupňa.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku zaujatosti, odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobkyne, že táto mohla byť vznesená najskôr v súdnom konaní, avšak je potrebné uviesť,

že krajský súd sa ňou správne nezaoberal, keďže žalobkyňa zaujatosť por. Bc. K., poukazujúc na jednotlivé časti odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia, videla v neprofesionálnom prístupe, z ktorého bolo zrejmé že tento bol negatívne subjektívne zaujatý voči žalobkyni, iné skutočnosti neuviedla.

Žalobkyňa ani v konaní pred súdom prvého stupňa ani v odvolacom konaní neuviedla konkrétne skutočnosti, ktoré by mali svedčiť o zaujatosti resp. vzbudzovať pochybnosť nezaujatosti por. Bc. K. v zmysle zákonných ustanovení. Konanie o správnej žalobe je ovládané zásadou dispozičnou a nie je úlohou správneho súdu vyhľadávať dôvody svedčiace nezákonnosti rozhodnutia.

Správny poriadok, ktorého subsidiárne použitie vyplýva zo zák. o priestupkoch, stanovuje podmienky, kedy dochádza k vylúčeniu zamestnanca správneho orgánu buď obligatórne (§ 9 ods. 2 Správneho poriadku) alebo fakultatívne (§ 9 ods. 1 Správneho poriadku).

Pre fakultatívne vylúčenie zamestnanca správneho orgánu je potrebné skúmať jeho pomer k veci (určitý priamy alebo nepriamy záujem – majetkový, osobný a. i.), k účastníkom alebo zástupcom (rodinný, kolegiálny, priateľský, nepriateľský a. i.). Nesúhlas alebo nespokojnosť s právnou argumentáciou nepatrí medzi dôvody fakultatívneho vylúčenia zamestnanca správneho orgánu z prejednávania veci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so závermi krajského súdu, ktorý mal za preukázané, že dopravný priestupok kladený za vinu žalobkyni sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., keď žalobkyni, ktorá nemala úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal a žalovanému v takomto konaní nárok na náhradu trov neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. júla 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská